

Arrestnummer CI 1011 /2013
Repertoriumnummer 2013/ 2596
Datum van uitspraak 12 juni 2013
Rolnummer 2013/CO/78
Notitienummer parket-generaal 2013/PGA/229 2013/VJ11/77

uitsluitend voor
bestuurlijke inlichting —
— behoeften van inwendige
aard

Wooninspectie

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

2013/PGA/229 - 2013/VJ11/77

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

en

DE WOONINSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST,
bevoegd voor het grondgebied van de provincie LIMBURG
met diensten, gevestigd te 3500 Hasselt, Koningin
Astridlaan 50 bus 1.

eiser tot herstel

afwezig

tegen

1779

geboren te _____ op _____
en wonende te _____

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. Maria Pieters, advocaat
bij de balie van Tongeren

1. Ten laste gelegde feiten

Te _____ meermaals, in meerdere malen tussen 05.03.2010 en 20.10.2011:

Bij inbreuk op artikel 17 van het decreet d.d. 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006, als verhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon, als persoon die het goed ter beschikking stelt met het oog op bewoning, hetzij via tussenpersoon, een kamerwoning of een kamer die niet voldoet aan de vereisten van artikelen 4, 6 en 7 van hoger vernoemd decreet te hebben verhuurd, te huur gesteld of te hebben ter beschikking gesteld, namelijk een kamer in een container gelegen te _____, kadastraal gekend als _____ te hebben verhuurd als woning zonder conformiteitsattest terwijl ze niet voldoet aan de normen zoals vastgesteld in de processen-verbaal _____ en _____

Tevens gedaagd teneinde zich te horen veroordelen tot het herstel van de inbreuk, zijnde de verwijdering dan wel een vergunde herbestemming.

De dagvaarding werd overgeschreven ter hypotheken met vermelding:
Overgeschreven op het hypotheekkantoor van:

Ref.:
Te storten op rek.:
Bedrag:
(get)
Hypotheekbewaarder

het onroerend goed toebehorend aan _____ krachtens een akte
van aankoop ontvangen op _____ door _____, notaris te _____

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 19 november 2012 door de beklagde tegen alle schikkingen te zijnen laste
- op 19 november 2012 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 8 november 2012 door de correctionele rechtbank van Tongeren, waarbij beslist werd:

Verklaart de feiten opzichtens beklagde gelegd bewezen en veroordeelt beklagde hiervoor tot een geldboete van 500,00 euro verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op 2.750,00 euro of drie maanden vervangende gevangenisstraf.

Verplicht beklagde tevens tot betaling van een bedrag van 25 EUR, vermeerderd met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150 EUR, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan beklagde een vergoeding op van 32,27 EUR.

Veroordeelt beklagde tot de strafkosten, deze tot op heden berekend op 140,01 EUR.

Beveelt de sloping van de container geplaatst op het perceel te kadastraal gekend als

en dit binnen een termijn van 6 maanden onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging, volgend op het verstrijken van de hersteltermijn en in zoverre dit vonnis vooraf werd betekend.

Beveelt, voor het geval de werken niet binnen de zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis werden uitgevoerd, dat de wooninspecteur, ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien op kosten van beklaagde.

Zegt voor recht dat er geen aanleiding bestaat tot het opleggen van een dwangsomtermijn in zin van artikel 1358 bis, vierde lid van het Gerechtelijk Wetboek.

Wijst de uitvoerbaarverklaring bij voorraad af.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis dat de naam, de voornamen, en de woonplaats van beklaagde bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand zal stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding gemaakt werd van de dagvaarding.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 17 april 2013.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de heer voorzitter in haar verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusie werd in het beraad betrokken.

De eiser tot herstel, hoewel regelmatig gedagvaard zijnde, is niet verschenen op de terechtzitting van 17 april 2013 en de zaak werd te zijnen opzichte bij verstek behandeld.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Het hof stelt vast dat door de eerste rechter een onwettige straf werd opgelegd.

Het hof verklaart het bestreden vonnis dan ook nietig.

4.2. Motivering ten gronde

4.2.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven.

Het hof verwijst naar de vaststellingen van de wooninspecteur op 10/03/2010 en 26/04/2010 waaruit duidelijk blijkt dat de container bewoond werd door dhr. , een Poolse medeaandeelhouder van de die in deze container minstens 4 maanden per jaar verbleef zoals blijkt uit zijn verklaring aan de wooninspecteur (zie stuk 52). Ten onrechte houdt beklaagde dan ook voor dat deze container sporadisch door de Poolse chauffeurs werden gebruikt voor uit te rusten. Door deze container ter beschikking te stellen aan een persoon zonder dat hij voldeed aan de kwaliteits- en veiligheidsnormen, ook al ontving hij geen huur, is de inbreuk op art. 17 van dit kamerdecreet van 4 februari 1997 in hoofde van beklaagde bewezen. Het hof stelt vast dat beklaagde alleen werd vervolgd voor het ter beschikking stellen van deze container en niet voor andere plaatsen in de loods.

2. Zoals reeds hoger uiteengezet, stelt het hof vast dat door de eerste rechter een onwettige straf werd opgelegd. Het hof verklaart het bestreden vonnis dan ook nietig.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- het gunstig strafrechtelijk verleden van beklaagde waaruit blijkt dat hij éénmalig werd veroordeeld voor een verkeersinbreuk en het feit

dat aan beklaagde een voorstel tot minnelijke schikking werd voorgelegd die zonder gevolg bleef,

- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een gebrek aan respect voor de reglementering inzake het ter beschikking stellen van kamers enerzijds en anderzijds dat beklaagde inmiddels de container heeft verwijderd en zijn handelsactiviteit heeft verplaatst naar het industrieterrein zoals blijkt uit de vaststellingen van 15 maart 2013.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 500 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de reglementering inzake kamerverhuur te respecteren.

Zowel de gevangenisstraf als de geldboete moeten de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

4.2.2. De vordering tot herstel

Het hof stelt vast dat de vordering tot herstel van 8 juli 2010 inmiddels zonder voorwerp is geworden zoals blijkt uit het proces-verbaal van de wooninspectie van 15/03/2013.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40 van het Strafwetboek
- 4, 6, 7, 17, 17ter van het decreet van 4 februari 1997
- 1 van de wet van 5 maart 1952

- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, bij verstek ten aanzien van de eiser tot herstel en op tegenspraak ten aanzien van de beklaagde.

Met eenparigheid van stemmen.

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Verklaart het bestreden vonnis nietig;

Op strafrechtelijk gebied

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten;

Veroordeelt beklaagde wegens deze feiten tot:

- een gevangenisstraf van ZES MAANDEN met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden
- een geldboete van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO gebracht op DUIZEND DRIEHONDERDVIJFENZEVENTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN, zodat een gedeelte van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO gebracht op DUIZEND DRIEHONDERDVIJFENZEVENTIG EURO door verhoging met 45

opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van
VIJFENVEERTIG DAGEN effectief blijft;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Met betrekking tot de herstellvordering

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden;

De kosten

Laat de kosten van het nietig verklaarde vonnis ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de overige kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 267,39 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

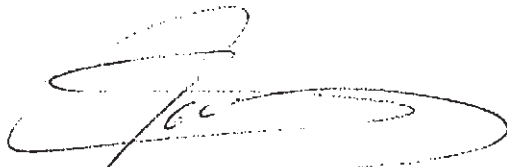
L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter
J. Daenen raadsheer
E. De Wolf plaatsvervangend raadsheer

en in openbare terechtzitting van 12 juni 2013

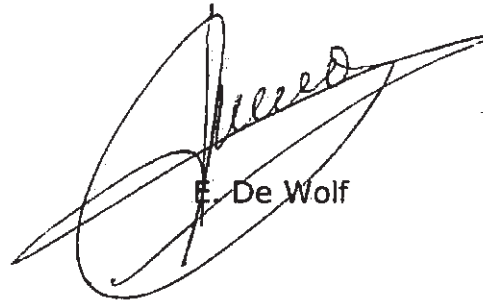
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

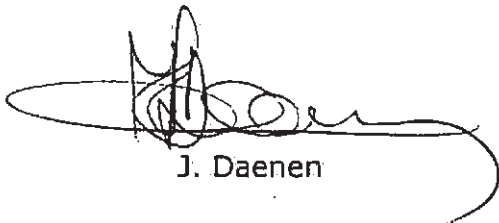
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

E. De Wolf

J. Daenen

L. Knapen